

DECIZIE

Nr. ■ BO2009_0234

Data: ■.2009

Prin contestația fără număr de înregistrare la emitent, înregistrată la Consiliu sub nr. ■/09.01.2009, formulată de către S.C. ■ S.R.L., cu sediul social în ■, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. ■, având C.U.Î ■, împotriva documentației de atribuire elaborată în cadrul procedurii de atribuire prin „licitație deschisă” a contractului de achiziție publică de lucrări având ca obiect „Ranforsare, consolidare DN ■, km 20+000-41+000 (între DN ■ și DN ■) ■”, organizată de către autoritatea contractantă ■, cu sediul în ■, s-a solicitat Consiliului „înlocuirea din fișa de date cap. VIII astfel încât ajustarea prețului contractului să fie posibilă după 12 luni de la încheierea contractului; înlocuirea din documentele licitației a duratei de garanție privind marcajele rutiere astfel încât aceasta să nu fie mai mare de 2 ani”.

În baza legii și a documentelor depuse de părți,
CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

DECIDE :

Declină competența de soluționare a contestației formulată de S.C. ■, cu sediul social în ■, în contradictoriu cu autoritatea contractantă ■, cu sediul în ■, în favoarea Curții de Apel București.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere în termen de 10 zile de la comunicare.

MOTIVARE

Prin contestația fără număr de înregistrare la emitent, înregistrată la Consiliu sub nr. ■/09.01.2009, formulată de către S.C. ■ S.R.L., împotriva documentației de atribuire elaborată în cadrul procedurii de atribuire prin „licitație deschisă” a contractului de achiziție publică de lucrări având ca obiect „Ranforsare, consolidare DN ■, km 20+000-41+000 (între DN ■ și DN ■) ■”, organizată de către autoritatea contractantă ■, s-a solicitat Consiliului „înlocuirea din fișa de date cap. VIII astfel încât ajustarea prețului contractului să fie posibilă după 12

luni de la încheierea contractului; înlocuirea din documentele licitației a duratei de garanție privind marcajele rutiere astfel încât aceasta să nu fie mai mare de 2 ani”.

În fapt, contestatoarea critică condițiile cuprinse în cap VIII din Fișa de date a achiziției referitoare la ajustarea prețului contractului, prin care autoritatea contractantă nu permite ofertantului declarat câștigător ca după 12 luni de la încheierea contractului să ceară ajustarea prețului contractului.

Contestatoarea mai adaugă că acest aspect este confirmat de către autoritatea contractantă și prin răspunsul dat la solicitările de clarificări transmise în data de 05.01.2009 și înregistrate sub nr. ■.

Astfel, contestatoarea precizează că, în drept, autoritatea contractantă încalcă prevederile art. 97 din H.G. 925/2006 care oferă „posibilitatea ajustării prețului contractului în cazul apariției unor împrejurări care lezează interesele comerciale legitime ale părților și care nu au putut fi prevăzute la data încheierii contractului”.

În ceea ce privește cerința cu privire la „garanția de bună execuție de 60 de luni și pentru marcajele rutiere”, contestatoarea menționează că „furnizorii de marcaje rutiere nu oferă garanție pentru acestea mai mare de 24 de luni” ceea ce ar însemna ca pentru restul de 36 de luni costurile să fie suportate tot de operatorul economic, deși nu este permisă ajustarea prețului contractului.

Această prevedere este considerată de contestatoare ca fiind „abuzivă”, încălcându-se prevederile art. 97 din H.G. 925/2006.

În continuare, contestatoarea precizează că „prin aceste condiții pe care autoritatea contractantă le consideră a fi îndeplinite în mod imperativ (nu se acordă posibilitatea ajustării prețului contractului și durata de garanție de bună execuție de 60 de luni și pentru marcaje rutiere) se încalcă dispozițiile imperative ale art. 17 din O.U.G. 34/2006”, prin care este stabilită obligativitatea autorității contractante de a respecta principiile ce guvernează achizițiile publice: principiul nediscriminării, principiul tratamentului egal și principiul proporționalității.

În ceea ce privește principiul proporționalității, contestatoarea susține că „autoritatea contractantă nu poate impune condiții care sunt excesive și disproporționate în raport cu obiectul procedurii de atribuire a contractului de achiziție publică”.

În dovedirea contestației sale, contestatoarea a depus, în copie, un set de documente.

În considerarea prevederilor art. 269 din O.U.G. nr. 34/2006, aprobată prin Legea nr. 337/2006 cu modificările și completările

ulterioare, Consiliul a solicitat părților precizarea punctului de vedere cu privire la competența materială de soluționare a cauzei de către CNSC, având în vedere dispozițiile art.I din O.U.G. nr. 228/2008 pentru modificarea și completarea unor acte normative, act normativ intrat în vigoare la data publicării acestuia în Monitorul Oficial al României Partea I, respectiv 05.01.2009.

În acest sens, în conformitate cu dispozițiile art. 275 alin.(1) din O.U.G. 34/2006, aprobată prin Legea nr. 337/2006 cu modificările și completările ulterioare, Consiliul a transmis părților adresa nr. ■/12.01.2009.

Prin adresa nr. ■/15.01.2009, înregistrată la C.N.S.C. cu nr. ■/14.01.2009, autoritatea contractantă a transmis Consiliului punctul său de vedere în care arată următoarele: „OUG nr. 228/2008, reprezintă actul normativ care completează Ordonanța Guvernului nr. 34/2006 ... cu unele dispoziții procedurale cu privire la contestațiile referitoare la procedurile de atribuire aferente infrastructurii de transport de interes național”.

În continuare, autoritatea contractantă arată că O.U.G. nr. 228/2008 prevede o derogare, în ceea ce privește soluționarea contestațiilor referitoare la procedurile de atribuire de lucrări aferente infrastructurii de transport de interes național, în sensul că acestea nu mai sunt de competența Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, urmând numai calea contenciosului administrativ.

În acest context, autoritatea contractantă arată că „cererile de chemare în judecată sunt acum de competența Curții de Apel București și se judecă de urgență și cu precădere, cu citarea părților”.

În final, autoritatea contractantă, invocând prevederile art. 725 C.proc.civ., arată că „începând cu data de 05.01.2009, competența materială de soluționare a contestației depuse de S.C. ■ S.R.L. aparține instanței de contencios administrativ”.

Contestatoarea S.C. ■ S.R.L. prin adresa fără număr de înregistrare la emitent, transmisă prin fax, înregistrată la CNSC sub nr. ■/15.01.2008 a solicitat „declinarea competenței de soluționare a contestației, înregistrată la CNSC sub nr. ■/09.01.2009 în favoarea Curții de Apel București”.

Din documentele depuse de părți precum și din susținerile acestora, Consiliul reține următoarele :

Autoritatea contractantă a inițiat procedura de atribuire, prin „licitație deschisă”, a contractului de achiziție publică de lucrări având ca obiect „Ranforsare, consolidare DN ■, km 20+000-41+000 (între DN ■ și DN ■) ■” prin publicarea în SEAP a anunțului de participare nr.

■ din 29.10.2008, stabilind data pentru deschiderea ofertelor la 15.12.2008 și criteriul de atribuire „oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic”.

În cadrul procedurii de atribuire în cauză, a mai fost formulată o contestație de către S.C. ■ S.A. (contestație nr. ■/05.12.2008 înregistrată la CNSC sub nr. ■/05.12.2008), aceasta formând obiectul dosarului nr. ■/2008 soluționat prin decizia C.N.S.C. nr. ■/12.12.2008 prin care s-a respins ca nefondată contestația și s-a dispus continuarea procedurii de atribuire în cauză.

Consiliul procedează la verificarea competenței sale materiale de a soluționa prezenta cauză și apreciază că, raportat la prevederile legislației în vigoare, competența de soluționare a acestei cauzei aparține Curții de Apel București.

În luarea deciziei s-au avut în vedere următoarele:

Analizând obiectul contractului de achiziție de lucrări pe care autoritatea contractantă dorește să-l atribuiască prin procedura în discuție, Consiliul constată că acesta, „Ranforsare, consolidare DN ■, km 20+000-41+000 (între DN ■ și DN ■) ■” are în vedere lucrări aferente infrastructurii de transport de interes național.

De asemenea, Consiliul constată că, în cauză, sunt incidente dispozițiile O.U.G. nr. 228/2008, act normativ care completează dispozițiile art. 256 din O.U.G. nr. 34/2006, introducând o excepție și anume: „ ... contestațiile referitoare la procedurile de atribuire aferente infrastructurii de transport de interes național se formulează în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Cererile de chemare în judecată sunt de competența Curții de Apel București și se judecă de urgență și cu precădere, cu citarea părților”.

În virtutea art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată, care permite Guvernului să adopte ordonanțe de urgență în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, Guvernul a emis Ordonanța de Urgență nr. 228/2008 pentru modificarea și completarea unor acte normative.

Raportat la regula instituită prin art. 11 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 228/2008 a intrat în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, respectiv 5 decembrie 2008, nefiind prevăzută în cuprinsul ei o dată ulterioară.

Art. 60 din legea mai sus menționată prevede următoarele: „dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta”.

Mai mult, în materia normelor de procedură, art. 725 alin. 1 C. proc.civ. stipulează: "Dispozițiile legii noi de procedură se aplică, din momentul intrării ei în vigoare, și proceselor în curs de judecată începute sub legea veche, precum și executărilor silite începute sub acea lege". Reglementarea se întemeiază pe ideea că cel din urmă act normativ urmărește să asigure o mai bună judecată, fapt ce impune aplicarea lui imediată.

În speța analizată, la data înaintării contestației către CNSC de S.C. ■ S.R.L. (09.01.2009) intrase în vigoare O.U.G. nr. 228/2008.

Având în vedere cele mai sus menționate, în temeiul prevederilor art.158 alin.(1) și (3) C.proc.civ., Consiliul declină competența de soluționare a cauzei în favoarea Curții de Apel București, dosarul urmând a fi transmis acestei instanțe.

PREȘEDINTE COMPLET

■

MEMBRU COMPLET

■

MEMBRU COMPLET

■

Redactată în 3 exemplare originale, conține 5 (cinci) file.